

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 7Co/168/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8312204202
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 12. 2012
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Branislav Breza
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2012:8312204202.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu Telefónica Slovakia, s.r.o., so sídlom v Bratislave, na ul. Einsteinovej č. 24, proti žalovanému J. D., nar. XX. XX. XXXX, nachádzajúcemu sa na neznámom mieste, za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovaného Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, so sídlom v Prešove, na ul. Važeckej č. 16, o zaplatenie sumy 323,70 Eur s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Humenné zo dňa 27. 8. 2012, č. k. 11C 66/2012-87 takto jednohlasne

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka a v rozsahu zrušenia vec v r a c i a súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom žalobu zamietol a účastníkom náhradu trov konania nepriznal. Náhradu trov konania nepriznal ani vedľajšiemu účastníkovi.

Výrok o trovách konania vedľajšieho účastníka odôvodnil ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Obrana vedľajšieho účastníka týkajúca sa premlčania nároku žalobcu sa totiž nepovažovala za účelnú. Nebolo potrebné namietat' premlčanie nároku a ani neprijateľnosť zmluvnej pokuty, nakoľko samotné znenie dohody o zmluvnej pokute v dodatku k zmluve o pripojení sa považovalo za neurčité, a teda v súlade s ust. § 37 ods. 1 OZ za neplatné.

Proti tomuto rozsudku, a to konkrétne proti výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka, podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie vedľajší účastník. Navrhol rozsudok v tejto časti zmeniť tak, aby vedľajšiemu účastníkovi bola priznaná náhrada trov prvostupňového konania vo výške 78,07 Eur. Ako dôvod uviedol, že premlčanie ako inštitút procesnej obrany v konaní je inštitútom, ktorý dokáže významným spôsobom zhospodáriť súdne konanie. Ak je pohľadávka uplatňovaná žalobou premlčaná a tento procesný inštitút s hospodárnymi dôsledkami je účastníkom konania účinne uplatnený, vo veci sa nemusí už realizovať ďalšie, niekedy skutkovo, ale aj časovo náročné dokazovanie. Okrem vznesenej námietky premlčania vedľajší účastník poukázal tiež na skutočnosť, podľa ktorej zmluvná pokuta naformulovaná v zmluve o pripojení je neprijateľnou zmluvnou podmienkou a vytvára zákonnú prekážku pre uplatňovanie si nároku z takejto zmluvnej podmienky.

Odvolací súd v zmysle zásad ust. § 212 O.s.p. preskúmal rozsudok v jeho napadnutej časti spolu s konaním, ktoré mu predchádzalo, vec prejednal bez nariadenia pojednávania v súlade s ust. § 214 ods. 2 O.s.p. a zistil, že odvolanie vedľajšieho účastníka je opodstatnené.

V danom prípade rozhodnutie o trovách vedľajšieho účastníka bolo právne odôvodnené ust. § 142 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Uvedené ustanovenie vyjadruje zásadu zodpovednosti za výsledok sporového konania. To znamená, že účastník, ktorý mal v sporovom konaní plný úspech, má právo na náhradu všetkých trov konania. Náhrada je obmedzená na náhradu všetkých trov vynaložených na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva. Ust. § 142 ods. 1 O.s.p. teda neumožňuje nepriznať vedľajšiemu účastníkovi vystupujúcemu na strane úspešného žalovaného ním vynaložené trovy.

Trovy vynaložené účastníkom konania v spore musia byť v príčinnej súvislosti s jeho procesným postojom k predmetu konania. Ich vynaložením sa sleduje procesné presadzovanie uplatneného nároku alebo procesná obrana proti takémuto tvrdenému nároku. Len v takom prípade pôjde o trovy, u ktorých sa nadväzne na splnenie tohto predpokladu bude skúmať, či to boli účelne vynaložené vecné alebo peňažné prostriedky. Účelnosť trov sa dá stotožniť s nevyhnutnosťou alebo s právnou možnosťou vynaloženia trov spojených s uplatňovaním ústavne zaručeného práva na právnu pomoc (čl. 47 ods. 2 Ústavy SR). Nevyhnutné sú tie trovy, ktoré sa musia vynaložiť na procesné úkony nariadené súdom potrebné na zaujatie procesného stanoviska k žalobe, k meritórnemu vyjadreniu účastníka konania, k vykonanému dôkazu, na použitie opravných prostriedkov, na zaplatenie súdnych poplatkov a na hotové výdavky. Trovy právneho zastúpenia treba teda považovať v každom prípade za účelne vynaložené trovy. Každý má právo na to, aby hoci aj v jednoduchej skutkovo a právne menej zložitej veci bol zastúpený advokátom. Toto ústavne zaručené právo môže uplatňovať v rámci celej republiky bez ohľadu na to, že voľba miestneho advokáta by bola spojená s menšími trovami, než udelenie plnomocenstva právnenému zástupcovi mimo mesta alebo obce, kde býva účastník konania. Trovy potrebné na účelné uplatňovanie alebo obranu práva sa nemôžu posudzovať ako celok. Aj keď účastník má nárok na náhradu trov konania, pretože mal plný úspech, každý úkon alebo každé platenie trov treba posudzovať samostatne. Ak súd uloží povinnosť účastníkovi alebo vedľajšiemu účastníkovi vyjadriť sa k určitému podaniu, ide o procesný úkon súdu, ktorý je účastník alebo vedľajší účastník povinný rešpektovať. V takom prípade podanie účastníka alebo vedľajšieho účastníka obsahujúce jeho stanovisko k podaniu je úkonom zakladajúcim najmä v prípadoch právneho zastúpenia nárok na náhradu trov.

Uznesením zo dňa 10. 5. 2012 č. k. 11C 66/2012-37 bolo právnenému zástupcovi vedľajšieho účastníka uložené vyjadriť sa k žalobe. Vedľajší účastník si túto povinnosť prostredníctvom svojho právneho zástupcu splnil. Za tento úkon právnej služby vedľajšiemu účastníkovi náhrada trov konania priznaná byť mala. Okrem toho právny zástupca vedľajšieho účastníka si uplatnil nárok na odmenu za úkon právnej služby označený ako prevzatie a príprava zastúpenia.

Napriek vyššie uvedenému konštatovaniu napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania vedľajšieho účastníka nebolo možné zmeniť. O trovách konania vedľajšieho účastníka sa totiž rozhodovalo predčasne. Podaním zo dňa 20. 6. 2012 (č. I. 82 a 83 spisu) žalobca namietal prípustnosť vstupu vedľajšieho účastníka do konania. Úlohou súdu prvého stupňa bolo preto o prípustnosti vedľajšieho účastníctva rozhodnúť podľa ust. § 93 ods. 3 veta druhá O.s.p.

Keďže doposiaľ nebola právoplatne vyriešená otázka prípustnosti vstupu vedľajšieho účastníka do konania, odvolací súd postupom vyplývajúcim z ust. § 221 ods. 1 a 2 O.s.p. napadnutý rozsudok vo výroku o trovách konania medzi žalobcom a vedľajším účastníkom zrušil a v rozsahu zrušenia vrátil vec na ďalšie konanie.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.